

[Ib Nørlund]

præsenterer man nu en dyr regning for den, og indkrævningen er jo begyndt i disse dage. 8-10 pct. reallønsnedgang, siger specialister i LO og andre steder. Det kommer til at skrabe hårdt på i mange husholdninger. Når huslejestigninger og andre boligudgifter nu kommer væltende oveni, bliver det katastrofalt for mange, og særlig udsat er de, som lever på almindelige pensioner o.lign., og som man sidst præmierede med ca. 1 kr. om dagen, som det gjaldt for enlige folkepensionister, eller forhøjelse af børnetilskud med 25 øre daglig. Det er formentlig det, der hentydes til i åbningstalen, når man taler om, at udsatte grupper som pensionister og børnefamilier skal have kompensation.

Men hvor er de henne, de gjaldende ord om velfærdsstaten? Det, man er i fuld gang med, er at afvikle den. Og så nytter det ikke, at vismænd siger, at det går jo bare bedre og bedre, eller at Thomas Nielsen siger, at man ikke skal pive over en reallønsnedgang, fordi det betyder ikke så meget. Nej, det gør det vel ikke for alle.

Men det er ganske andre kredse, som nu melder sig for at få del i statens velvilje og gør det nu i forligenes ånd. De kalder sig erhvervslivet, men der er jo ofte tale om rene spekulanter, som kender fiduserne, og som kan unddrage sig kontrol. Landet blev nylig opskræmt af skandalen Balling-Engelsen i Maribo, som staten betalte 28 mill. kr. til. Og de tiloversblevne værdier, da man var færdig dernede, blev fejlet i lommen af storkapitalen, i dette tilfælde Incentive A/S. Tilfældet er desværre ikke enestående, og det svarer jo – og det er værre endnu – helt til ånden i forligenes opmuntringer til kapitalen.

Det er sådanne meningsløsheder, som river i folk, og også når hospitalerne, som man langt om længe har fået bygget op, får lov til at lade en del af deres senge stå tomme og ubenyttede hen, mens de syge venter på at komme ind. Er det ikke helt urimelige forhold?

Man må også på denne baggrund kunne sætte sig ind i, hvilke fornemmelser det må vække, når man samtidig på et område viser en rundhåndethed uden lige, nemlig for militærets vedkommende. Det hører også med til systemet. Der køber man F-16 jagere uden ret at vide, hvad de koster. Hvilket ministeri-

um for kulturelle eller sociale sager kan tillade sig noget sådant? Man ved ikke, hvad man skal tolde til EF for dem. Man ved ikke, hvad de amerikanske rustningsfabrikkers egentlige pris bliver. Men sligt generer ikke store ånder, det er bare et flot greb i lommen.

Militæret har jo ellers haft lystige dage siden sidst. NATO-øvelsen Arrow Express demonstrerede, hvordan Danmark kan gøres til krigsskueplads. Om øvelsen ligesom den på Als i sommer også har haft til formål at afskaffe, hvad man kaldte en kommunistisk regering, fremgik ikke, men de tilstrømmede venner udefra har i hvert fald haft lidt omvendte forestillinger om landet her. Det er meddelt, at italienske afdelinger gennemførte deres operationer ud fra et kort, som de havde vendt på hovedet – det er for resten godt, at alle veje fører til Rom, for så kan man da være sikker på, at de er kommet hjem igen. Det kan også med tilfredshed noteres, at det ved allierede anstrengelser lykkedes at fremskaffe nogle nærmere bestemte cigaretter til kongehuset, og det lykkedes også at skyde en ellers sagesløs bondegård i brand.

Jeg bemærkede, at forleden stillede hr. Svend Andersen (Rosk. a.) et spørgsmål om, hvor meget det havde kostet at have de gæster fra udlandet, som altså bare skulle observere og formentlig bo på hotel nogle dage her. Han fik et udførligt svar fra forsvarsministeren. Men hvorfor i alverden har hr. Svend Andersen (Rosk. a.) ikke spurgt om, hvad bondegården kostede, for den var nok noget mere værdifuld end disse dagpenge, som nogle observatører havde fået?

Jeg må også bede forsvarsministeren om, da han så omhyggeligt har besvaret hr. Svend Andersens (Rosk. a.) mærkværdige spørgsmål, at oplyse: hvad har hele øvelsen kostet? Der må være bedre tid nu, da man jo kun har et enkelt ministerium at passe i den butik. Og hvis man kom med et sådant svar, kunne det måske også sætte svaret til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) lidt mere i relief.

Selv om man altså formentlig har moret sig dejligt ved denne øvelse, er det jo den slags, som må få folk til at sige, at det går temmelig tosset til her i landet. For det er jo ikke ellers humoristiske træk, der præger det danske samfunds krise. Det er jo ikke bare